

"Recuperar el grup propi

Joaquim Nadal, alcalde de Girona, ha fet saber que no repetirà com a cap de llista del PSC a les autonòmiques. Cansat d'especulacions i de traves, Nadal reclama una reforma en profunditat del PSC, que marqui distàncies amb el PSOE.

El filòsof Josep Ramoneda deia en un article recent que a Catalunya hi ha por del canvi. Comparteix aquesta opinió?

—En Ramoneda deia que hi ha por del canvi, en Maragall deia que no percep voluntat de canvi, i molta gent opina que efectivament la societat catalana està entrebancada. Jo no crec que sigui por del canvi, sinó més aviat que hi ha un bloqueig. Hi ha un dèficit crític de la societat catalana pel que fa a la pròpia situació. No és un gest de por, sinó d'acomodació. Aquesta acomodació pot indicar que la societat ho és, o pot palesar la subtileza de l'intervencionisme convergent. La societat catalana pateix un cert grau d'intoxicació subtil. Un exemple molt recent: el sopar-homenatge a Macià Alavedra. Alavedra és un home simpàtic, divertit, que durant tot el temps que ha estat conseller deu haver fet molts amics. Si espontàniament la societat civil li fes un homenatge, no hi hauria res a dir. Ara, que hi hagi ni que sigui una ombra de dubte que l'homenatge s'hagi pogut induir ja posa de manifest fins a quin punt vivim un cert clima de coacció moral.

—Però el bloqueig que vostè esmenta també pot indicar que la ciutadania no detecta una alternativa que sigui creïble i engrescadora.

—Hi ha dues coses. D'una banda, hi ha el diagnòstic: què és el que té bloquejada la societat catalana. Està bloquejada perquè aquells que han usat i abusat de la majoria, en comptes d'oxigenar la societat catalana i alimentar un projecte catalanista que es renova permanentment a si mateix, han devaluat el catalanisme a base de convertir-lo en un joc d'estira i aflixa en la relació Catalunya-Espanya. I per altra banda és evident que aquells qui haurien hagut de construir un discurs alternatiu prou creïble per generar un moviment social ampli que desbordés aquesta situació de bloqueig no se n'han sortit. No ens n'hem sortit fins ara.

—Davant aquesta situació de bloqueig, el PSC respon adequadament?

—No prou. Les querelles internes i les grans discussions polítiques es projecten massa endins en comptes de projectar-se enfora. En el PSC encara hi ha massa tendència a protegir i blindar el propi projecte polític, en lloc d'obrir-lo cap a la societat. L'assignatura pendent és arribar a l'espai social, l'espai electoral. El milió i mig o dos milions de persones que pensen Catalunya en termes progressistes i que esperen que algú articuli una proposta prou creïble que permeti aconseguir el tomb polític.

—Aquesta situació ha estat provocada per un excés de protagonisme de l'aparell orgànic del partit?

—Pot ser que hagi estat així. En tot cas està clar que només la desaparició al si del partit de la frontera entre aparell i polítics "desaparellitzarà" el partit. Ha de ser més aparell el primer secretari que el secretari de federació, però no aparell en sentit endogàmic de tancament en l'estructura de direcció i poder, sinó per fer funcionar una màquina destinada a moure's cap enfora, cap a la societat.

—Narcís Serra, actual primer secretari del PSC, té prou força per dur a terme aquesta tasca?

—En té. I té una visió molt clara de la situació del PSC, de quins ressorts ha de moure i com s'han de moure. En l'únic que jo apuntaria una certa preocupació és en els ritmes. Per mi, són massa

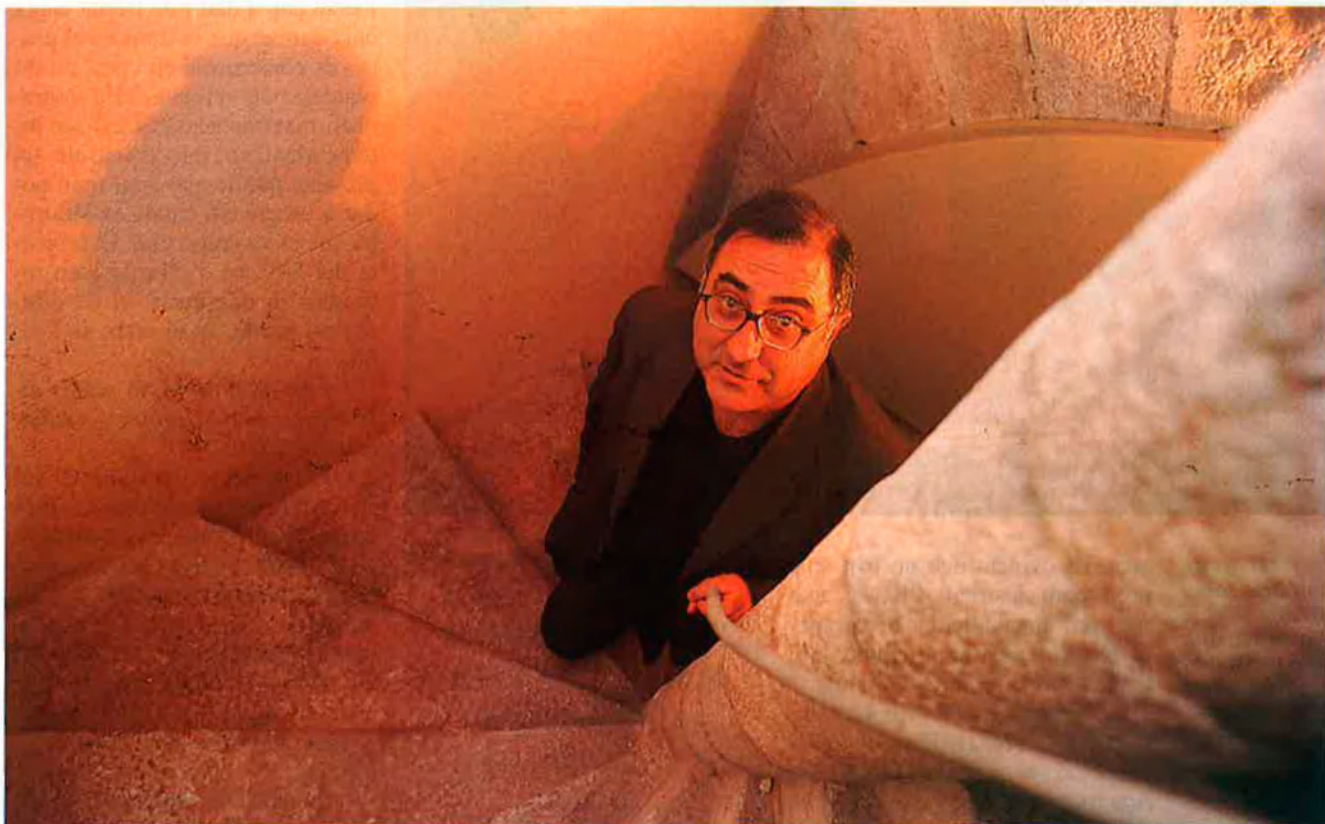
"El que produeix insatisfacció en els votants de l'esquerra és la manca de concreció del missatge i de claredat en el projecte catalanista i l'ambigüitat de les relacions amb els partits estatals."

lents. Per Narcís Serra, són els únics possibles. Fruit de l'especial idiosincràsia de l'actual estructura del partit, ell més que ningú pot fer aquesta feina. Hi ha molts sectors del PSC que som interessadament serristes perquè volem que aconseguixi materialitzar al cent per cent el seu projecte de renovació i canvi de l'estructura interna del PSC. Aquesta és condició indispensable per després poder presentar un projecte polític que prosperi.

—A més d'aquesta, quines condicions més ha de

Congrés seria saludable”

RICARD CUGAT

reunir el PSC per afrontar les properes autonòmiques amb garanties?

—El PSC ha de formular un programa, una oferta a la societat catalana, i unes candidatures prou obertes per engrescar alternativament. El fet que produeix insatisfacció en els votants de l'esquerra és la manca de concreció del missatge, la manca de claredat en el projecte catalanista, l'ambigüitat de les relacions amb els partits estatals, i el tancament dels projectes en si mateixos, excloent-ne determinats sectors de la societat catalana. Com que en l'espai de l'esquerra hi ha gent que va dient que se sent "desubicada" [en referència a les declaracions d'Antoni Farrés, alcalde de Sabadell per IC], cal un projecte polític ampli i integrador que reubiqui tots els desubicats. Reubicant tots els desubicats, obrint les candidatures, es produiria un pas més en aquesta direcció.

—Per experiència personal, deu recordar que quan vostè va intentar obrir la candidatura del PSC que encapçalava a les darreres autonòmiques, va tenir problemes amb l'aparell del seu partit.

—Això són problemes del passat.

—Maragall o el candidat que es presenti pel PSC no tornarà a tenir els mateixos problemes?

—No els hauria de tenir. Cap ni un. Donar frescor

a un projecte polític vol dir treure-li aquelles crostes que el fan poc flexible. Cal alegria.

—Vostè ha anunciat que ja no tornarà a ser el candidat del PSC. La seva renúncia vol dir que està molest amb els rumors constants sobre la candidatura de Maragall?

—Per mi aquest és un tema tancat. He dit tot el que havia de dir. Tinc decidit no entrar més en la polèmica del candidat. La meua posició és clara. Ni tan sols vull jutjar per què jo mateix me'n mantinc al marge. És igual. Jo ara vull fer dues coses. Una, sense la pressió ambiental de la candidatura, fer la part de feina que em toca: continuar fent de president del grup parlamentari mentre duri aquesta legislatura. Dues, acostar al màxim el projecte als desitjos de la societat catalana perquè vingui el candidat que vingui ho trobi millor que no ho vaig trobar jo. Les altres qüestions ja no m'importen. No faré un exercici de masoquisme avaluant el grau de desgast personal a què m'ha sotmès la situació dels darrers temps.

—Per les seves paraules sembla que estigui dolgut amb el seu partit.

—Tampoc vull opinar sobre això. Forma part del que jo mateix he tancat per voluntat pròpia. No busco cap responsabilitat. Les coses han anat com han

“Donar frescor a un projecte polític passa per treure-li aquelles crostes que el fan poc flexible.”

RICARD CUGAT

"El risc de mitificar Josep Maria Sala, ja l'hem superat. Ja fa molts dies que no se'n parla."

anat. És evident que no han anat prou com haurien d'haver anat per estar en condicions de competir raonablement amb aquells qui tenen tots els ressorts del poder.

—*La seva renúncia no ha comportat que Maragall es defineixi sobre si serà candidat o no. Aquesta indefinició obeeix, com diuen alguns, a una estratègia calculada?*

—Si acaba dient que sí, serà una estratègia calculada. Si acaba dient que no tots els càlculs saltaran pels aires.

—*Si diu que no, què passarà?*

—Si diu que no, no serà el meu problema. No vull preveure l'escenari d'una negativa de Maragall.

—*Maragall, juntament amb altres dirigents del PSC entre els quals vostè s'inclou, elabora una nova proposta catalanista. Quins seran els seus continguts principals?*

—El PSC té avui molt clar que el seu repte exigeix incorporar a un projecte progressista i d'esquerres, no solament les esquerres convencionals pures i clàssiques, sinó el centre i el centre esquerra. El projecte del PSC no pot ser un projecte doctrinari d'esquerres sinó que ha de ser un projecte catalanista i socialdemòcrata. Els continguts de la nova proposta catalanista del PSC són un programa que pel que fa als temes econòmics, socials i territorials és un projecte socialdemòcrata i pel que fa als temes relacionats amb l'autogovern

"No és admissible que des del PSOE es discuteixi el grau de llibertat del PSC (...). La veu diferenciada del PSC ha de ser superior i més marcada que la que es pugui permetre qualsevol dirigent regional del PSOE."

té clar que s'ha d'anar més enllà del sostre actual. El PSC vol definir un marc d'autogovern més ampli per Catalunya. En un context de cessió de sobirania de l'estat cap a dalt i de l'estat cap a baix com el que es dona en el procés de construcció europea, no cal plantejar cap reivindicació sobiranista maximalista. No cal ser independentista per construir un projecte polític que doni molt poder a un govern català en l'Europa que es va construint. El projecte del PSC ha d'afirmar amb rotunditat la diferència, el fet diferencial català, en el marc de l'estat.

—*Fins aquí no hi ha gaires diferències amb el projecte catalanista de CiU.*

—El projecte catalanista del PSC és més municipalista, més de proximitat, més progressista de continguts, menys conservador, i més catalanista perquè en els temes de relació amb l'estat té o hauria d'estar en condicions de tenir menys hipoteques de les que avui té CiU.

—*La hipoteca del PSC és el PSOE?*

—És possible, però no l'hauríem de tenir. No és admissible que des del PSOE es discuteixi el grau de llibertat del PSC, i menys tenint en compte el grau de llibertat que s'autoaplica el president d'Extremadura, Juan Carlos Rodríguez Ibarra, o el de Castilla-la Manxa, José Bono. La veu diferenciada del PSC ha de ser superior i més marcada que la que es pugui permetre qualsevol dirigent regional del PSOE.

—*Com ho pensen aconseguir això?*

—Mantenint la batalla que tenim oberta, discrepant sobre la forma de conduir el debat sobre el decret d'humanitats o discrepant

dels futurs models de finançament autonòmic. El discurs del PSC no pot quedar diluït dins el discurs generalista del socialisme espanyol.

—*A més dels continguts, les formes també són importants a l'hora de veure la diferenciació. El PSC havia disposat d'un grup parlamentari propi al Congrés dels Diputats...*

—Durant una època potser no ha tingut massa sentit tenir-ne un, però ara penso que seria saludable tornar a recuperar-lo.

—*Creu que en els darrers anys el PSC ha vist desdibuixat el seu perfil, i s'ha anat acostant més al que és una federació regional del PSOE?*

—Això és veritat des de la concepció que el PSOE es fa del PSC. No per les conviccions internes del PSC.

—*De tots els sectors del PSC?*

—Sí, i ara més que mai. Ni que sigui per un càlcul interessat, després de l'últim congrés, els sectors més psoistes del PSC també tenen clar que no podem ser una mera federació regional del PSOE.

—*Josep M. Sala ha anat a la presó per un cas relacionat amb el finançament del PSOE, no del PSC.*

—Per un tema de fa deu anys. Forma part del pasat de les relacions entre ambdós partits.

—*Es injust que Sala hagi anat a la presó?*

—Es injust.

—*Es oportú organitzar una festa pública de benvinguda?*

—Hi ha opinions per tots els gustos. Quan era oportú que deixés l'executiva, quan la va deixar o quan algunes veus clamaven perquè la deixés? El fet és que ja l'ha deixada. El dubte sobre l'oportunitat sempre hi és, però el risc de mitificar Josep Maria Sala ja l'hem superat. Ja fa molts dies que no se'n parla.

—*Alguns sectors han dit que si Sala no hagués estat a la presó la llei del català no hauria sortit com ha sortit.*

—No, no té res a veure. La llei de política lingüística ha sortit com ha sortit perquè el PSC ha fet prevaldre els seus punts de vista. Tots aquells que tenien la temptació de negar catalanitat al PSC per la posició que pogués prendre en relació amb la política lingüística, no ho han aconseguit.

—*El vot negatiu del PP a la llei del català hauria de ser causa suficient perquè CiU trenqués la seva col·laboració amb aquest partit en el govern de l'estat?*

—Crec que sí. Però després de l'entrevista Aznar-Pujol tot fa preveure el contrari. És una mostra de la contradicció de CiU en els temes que suposadament són el nervi de la nació.

—*Si Pujol trenqués amb el PP, el PSC estaria obert a pactar un suport parlamentari a Catalunya?*

—No. Ara ja no. El PSC hi havia estat disposat en els moments més immediats posteriors a les eleccions autonòmiques de 1995. Ara haurien de canviar molt les coses.

—*El suport de CiU al PP en el govern de l'estat pot repercutir en el resultat de la coalició nacionalista a les properes autonòmiques?*

—Em temo que no. Si Catalunya fos una societat prou saludable, CiU se n'hauria d'endur un correctiu molt sever. Em temo que no passarà. Entre d'altres coses també perquè les propostes de canvi quallen quan els que poden fer guanyar s'ho creuen. I pel que vaig llegir l'altre dia [entrevista d'El Periódico a Maragall, 18/1], encara s'ho creu poc.

Pere Martí

XARXA D'ALBERGS DE CATALUNYA

Tira't de cap...
al Cap de Setmana

TELÈFON RESERVES
(93) 483 83 63

VINE A LA NEU
AL MILLOR PREU!

Caps de setmana des de

5.780 ptes.

dos forfets + 1 mitja pensió

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura